

Evangelikus

hírlevél

A BAKONYCSERNYEI EVANGÉLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG KIADVÁNYA

A TARTALOMBÓL

Az elmúlt időszak eseményei
Dietrich Bonhoefferre emlékezünk
Magyar evangélikusok világtalálkozója
Bemutatkozik új óvónőnk

VII. ÉVFOLYAM III. SZÁM 2006. OKTÓBER

Luther üzenete

Fenti címmel új sorozatot indítunk, melyben az egyházi esztendőhöz és életünk aktuális eseményeihez kapcsolódva szólatjuk meg reformátorunkat. E számunk kettős aktualitása szerint reformáció ünnepéhez kapcsolódóan az igazi egyházról a Halottak Napjára gondolva feltámadás reménységéről szól. Rövid igemagyarázatait, a Jer örvendjünk keresztyének című áhitatos könyv, 1938-as győri kiadásából válogattuk

Az igazi egyház

A ti életetek el van rejtve együtt a Krisztussal az Istenben. Kolosséi levél 3,3.

Az egyházat a Szentlélek kormányozza. A szenteket is a Szentlélek ihleti és vezeti. Krisztus pedig a világ végeztéig egyházával marad.

Kérdés azonban, hogy amit egyháznak tartanak, egyház-e valójában, vagy pedig sokan holtuk napjáig tévednek e kérdésben?

Lám – Illés próféta idejében a zsidók közt annyira megromlott s bálványimádásba süllyedt a kormány, tanítói hivatal s minden, ami szent volt és magasztos, hogy Illés azt hitte: egyedül maradt. A seregek Ura mégis megtartott magának hétezer lelket. Igen, de ki ismerte őket és ki látta rajtuk, hogy csak ugyan Isten népe?

Ugyanígy volt Krisztus korában is. Valamennyi apostol megbotráncozott és elbukott. Egy egész, nagy dicső nép megtagadta, elvetette, elátkozta, megfeszítette Krisztust. Alig egy-kettő maradt meg. Nikodémus, József, Mária, meg a lator. Hát akkor nem is volt tán népe Istennek? Oda lett tán az egyház? Semmiképpen. Akkor is volt népe Istennek. Csak névtelen volt és láthatatlan.

Világkezdet óta mindig így volt. Voltak, akiket Isten népének szentnek tartottak s nem voltak Isten népe. Viszont voltak – kicsi, megvetett maradécsapat, akiket nem tartottak Isten népének és mégis Is-

ten népe voltak.

„Bízzál, ügyed az Istené, ne félj, hogy porba ejtené drágán szerzett egyházát! Majd rendel segítőt melléd, ki vészben, viharban megvéd Téged s evangéliomát.”

Luther a Szentlélek galambjával
Hans Baldung Grien
Fametszet, 1521

A Cranach művén alapuló fametszet, amely az 1521. májusi wormszi birodalmi gyűlés alkalmából készült, a reformátor iránti hódolatot illusztrálja.

Tan és ismeret

Ha pedig a Krisztus fel nem támadt, hiábavaló a ti hitetek; még bűneitekben vagytok. Korinthusi első levél 15,17.

Aki az evangéliumot akarja hirdetni, hirdesse Krisztus feltámadását. Aki nem ezt hirdeti, nem apostol az. Mert ez a mi hitünk főtétele.

Könyvben is igazán az az érdekes, amelyik ezt tanítja s szorgalmazza. E hitcikk hatalom. Mert ha nem volna feltámadás, akkor se vigasztalásunk, se reménységünk nem volna. Akkor minden más, amit Krisztus tett és szenvedett, hiábavaló volna.

Mi tehát így tanítsunk: Nézd, Krisztus meghalt érted; magára vett bűnt, halált és poklot. De nem bírhatták le: Ő volt az erősebb. Feltámadt, győzött s mindent maga alá vetett, hogy megszabadulj tőlük s úrrá légy rajtuk. Mindez a tied, ha hiszed.

Jó ezt nekünk világosan látnunk s bizonyosan tudnunk!

„Jézus él! Oh nincs kétség:
Nem szakaszthat el őtöle
sem magasság, sem mélység,
Sem szerencse sem bűn töre.
Ő erőm és oltalmam.
Jézus én bizodalmam.”

Szádeczky- Kardoss Hilda:

KÓRUS HALOTTAK NAPJÁN

*Gyújtottál-e gyertyát, hófehéret,
Vágtál-e virágot, hófehéret,
és mondtál-e imát, hófehéret
virágot, gyertyát, imát is négyet?*

*Azokért, akik mind a négyen
elementek szíromfehéren,
utadból félreállva, szépen.*

*Hát gyújts értük gyertyát, hogy égjen,
a lángja a szívedig érjen!*

Az elmúlt időszak eseményei

Több szalon futó történetek.

Május 27-én egyházkerületi Missziói Nap megrendezésére került sor Bakonycsernyén. Mintegy 600 felnőtt és 60 gyermek élvezhette gyülekeztünk vendégszeretetét. A szervezés és az előkészület nem kis próba elé állította gyülekezetünk újonnan megválasztott presbitériumát, s mindazokat, akik a hívó szó hallatán kivették részüket a vendégfogadásból.

Missziói nap Indulás a csoportbeszélgetésekre

Egyházkerületi rendezvényünk után néhány nappal templomunk ismét benépesült. Ezúttal még többen látogattak el hozzánk. Megválasztott egyházkerületi tisztségviselőink és az új elnökség ünnepélyes beiktatása nemcsak a naptárban, de szívünkben is piros betűs ünnepé vált. E ritkán megtapasztalható élmény, ma is áldás forrásává lesz az emlékező előtt.

„Pihenés gyanánt” hagyományos nagyvelegi hittantáborunk következett, melyen az előző évekhez képest több gyermek vett részt gyülekezeteinkből is.

Február óta intenzív és folyamatos tennivalót kínált finnországi látogatásunk megszervezése is. Melyre július 2-16-a között került sor. Az átélt élmények, olykor megrendítő, máskor örömteli pillanatai, Finn barátaink kedves fogadtatása elfeledtették velünk az utazás fáradalmait. S hogy valóban nem múlt el bennünk nyomtalanul a nyári kirándulás, mi sem bizonyítja jobban, mint az a tény, hogy a nyári kirándulók november második hetében újabb találkozást szerveznek az emlékek felelevenítésére.

A kirándulás ideje alatt lelkészlakásunk korszerűsítése újabb szakaszába lépett. A részleges belső felújításnak, melyet erőnkhoz mérten 2001-től kezdve folyamatosan végzünk, egy rejtett csőtörés adott lendületet. A megkötött vállalkozói szerződés értelmében a bontási munkákat és a villanszerelési szakmunkát és a munkák szakmai felügyeletét, gyülekezeteink önkéntesei végezték el.

Minden kétséget kizáróan eseménydús nyarunk leghosszabb és minden érintettől legtöbb áldozatot igénylő története e munka volt. Alig kéttucatnyi ember, s közöttük néhány testvér kimagaslóan is nagy szolgálatot tett. Mindezek eredményeként elkészült az új fürdő, a konyha, éléskamra és a folyosó. Új korszerű padló-

fűtés került az irodába. Az életveszélyes vas kályhacsövet kerámiabetétes kéményre cseréltük. A lakás felújított részeibe takarékosabb fűtési rendszer került. Bár az átadás jelentős csúszása nehezítette munkakörülményeinket, mindezek ellenére a munkák minősége kifogástalan.

Parókia belülről a bontás után

A nehézségeket lassan feledteti velünk szép környezetünk kényelme. Felújított irodánk egyházkerületi, országos és megyei segítséggel szépült meg. Reménység szerint hamarosan új bútorzat is segíti megsokasodott tennivalóink szakszerű ellátását. Megújult otthonunk harmóniája, jókedvűen dicséri Testvéreink hitből fakadó áldozatának, önzetlenségének derűjét. Dicsőség Istennek!

Az elkészült új konyha

A felújítási munkák előkészületeivel egyidejűleg még a tavasz folyamán elindult épületgépészeti felmérés, mérnöki tervezői folyamat, mely a templomunk fűtésének korszerűsítését célozta meg. Az elavult, költséges kis hatékonysággal üzemelő olajfűtés cseréjét tervezzük. Olyan folyamatosan fűthető rendszer kiépítését látjuk célszerűnek, amely a meleget közvetlenül a padok környé-

kén adja le. Az új padokat nem volna célszerű felszedni, megbolygatni, de folyamatos hétközi fűtéssel 10-12 fokra való temperálással a vasárnapi istentiszteletek alkalmaira könnyen kellemes meleget tudnánk teremteni Isten házában is. A tervek szerint elképzelhető, hogy egy modern nagy hatásfokkal dolgozó kazán egyszerre képes volna a parókiát és a templomot is fűteni.

A nyári tevékenységeink megkoronázásaként két pályázatot is benyújtottunk. Bakonycsernyén egy új óvoda és ifjúsági központ megépítésére a Nemzeti Fejlesztési Hivatal által kiírt Európai Gazdasági Térség (EGT) Finanszírozási Mechanizmus és a Norvég Finanszírozási Mechanizmus keretében. A nyerési esély csekély, hisz az ország szűkében van a pályázati lehetőségeknek. Országsszerte csak ez az egy lehetőség kínálkozik mindenkinek. Mégis azzal a nyolc civil szervezettel együtt, akikkel a siker érdekében összefogtunk hisszük, jó cél érdekében fáradozunk. A programunk lényege, egy integrált nevelést megvalósító képzésű óvoda megépítése, mely az iskoláskorú gyermekeknek, sőt a kamaszoknak is kínál értelmes időtöltésre lehetőséget. Hiszem, szükség van értelmes és színvonalas foglalkozásokat kínálni fiataljainknak. Jó célok érdekében tevékenykedünk. Kérek mindenkit, aki egyet tud érteni célkitűzéseinkkel, imádkozzék pályázatunk kedvező fogadtatása érdekében. E pályázaton kívül nincs más esélyünk. Látva az országunk és egyházunk gazdasági helyzetét, nem várhatjuk el, hogy önkbe hulljék ez a számunkra oly fontos ajándék. Tegyük érte. Így szól az igei biztatás is: „kérjétek és adatik nektek” Szolgáljon közöttünk ki-ki azzal a feladattal, amire az Úr őt alkalmassá teszi.

A sári parókiás és gyülekezeti ház

A másik pályázat sári gyülekezetünk nyújtotta be, mely a vidékfejlesztési alapokból szintén az Európai Unió forrásából próbál támogatást nyerni. Célunk a Leader programba való bekapcsolódás. Nyári táborozási lehetőség kialakítását és táboroztatást céloztuk meg gyülekezeti házunk felső szintjén. Szép parókiánk és gyülekezeti házunk udvarát szintén e célokhoz szeretnénk kialakítani, parkosítani. Benyújtott dokumentációkkal kapcsolatos első visszajelzés a hiánypótlásra való felszólítás volt. Ez jó hír, mert azt jelenti, hogy nem utasították el tervünket és ha sikerül kipótolni a több oldalas hiányjegyzéket, jó eséllyel indulhatunk a következő bírálati szint felé.

Október elején vendéglátásra készülődünk. A Kőszeg melletti társgyülekezet mintegy nyolcvanfőnyi delegációját, gyülekezetünkben származó lelkes testvérünk Kalincsák Balázs, és kedves

felesége Kalincsák Balázné Varga Katalin vezette hozzánk. A megterített asztalok melletti beszélgetések során tovább erősödött közöttünk a testvéri szeretet és a barátság.

A közelgő ünnepekre való tekintettel társadalmi munkákat szerveztünk a sári és a bakonycsernyei temetőkben. Köszönet a segítségért.

Végül külön megköszönöm mindazok munkáját, akiknek még szólni sem kellett semmit, tudták – és tették a dolgukat. Temetőt kaszáltak, udvart rendeztek, pályázatot írtak, óvodában segítettek, beteget látogattak, szomorkodót vigasztaltak. Temetésen énekükkel szolgáltak és hirdették az Úr feltámadásának erejét. Isten áldjon meg minden egyes szolgálattevőt.

Szarka István lelkész

Búcsúzik a gyülekezet nagy énekkara

Több mint harminc éves szolgálat és együtt éneklés után, az idei évben úgy döntöttünk az énekkari tagokkal közösen, hogy ezután már csak nagyobb ünnepek előtt, alkalmilag tartunk énekkari próbát és vállalunk szolgálatot az istentiszteleteken. A harminc év alatt cserélődött sokat az énekkar összetétele, de az utóbbi évben kissé megfáradtunk, sok-sok betegség, családi elfoglaltság és számos más program miatt nehézkessé vált a próbák látogatása és az elvállalt szolgálatokon való helytállás. Szeretnénk méltóképpen megköszönni az énekkari tagoknak az eddigi közös munkát egy vasárnap délutáni együttléttel.

November 5-én szeretettel hívom ezért mindazokat a testvéreket, akik egykor együtt énekeltek délután 3 órakor kezdődő szeretetvendégségre.

Szeretettel várok mindenkit erre az alkalomra!

Szarka Éva

FELHÍVÁS

A Véhonyi Evangelikus Temető felmérése elkészült, a meglévő 400 sírhely közül ez idáig mintegy 90 került megváltásra. Nyomatékosan kérjük a meg nem váltott sírhelyek gondozóit, tegyenek eleget törvényi kötelezettségüknek és váltsák meg a sírhelyeket! A sírhelyek megváltása és az adatfelvételre a hivatalos pénztári órák alkalmával vagy előre egyeztetett időben egyházközségünk hivatalos helységében kerülhet sor (Bakonycsernye Dózsa u. 1. Tel.:22/592-000). Hivatalos pénztári órák: a vasárnapi istentiszteletek előtt 9.45-től 10.30-ig és az istentiszteletek után 11.30-tól 12.00-ig.

Egyházközségünk érvényben lévő 2005/5. határozata szerint, az egyes sírhely megváltásának összege 3000 Ft/25 év. A kettes sírhely megváltásának összege 6000 Ft/25 év.

A törvények értelmében a meg nem váltott sírhelyek elbontása a temetőt fenntartó és üzemeltető szervezet által elrendelhető.

Gyülekezet presbitériuma

Az alábbi írásával Dietrich Bonhoefferre emlékezünk.

Szentek Közössége

Harmat Kiadó Budapest 1997.

Közösség

„Ó mily szép és mily gyönyörűséges, ha a testvérek egyetértésben élnek!” (Zsolt 133,1) Az alábbiakban az ige fegyelme alatt élt közösségi életre nézve a Szentírásban adott útmutatásokat és szabályokat szeretnénk megvizsgálni.

A keresztény ember számára korántsem természetes dolog, hogy keresztények között élhet. Jézus Krisztus az ellenségei között élt. Tanítványai végül mind elhagyták. A keresztén végképp egyedül volt, gonosztevők között, csúfolódók gyűrűjében. Jézus Krisztus azért jött, hogy Isten ellenségeinek békességet szerezzen. Követőinek sem a kolostori élet elzártágában van a helyük, hanem ellenségeik körében. Feladat, munka ott várja őket. „Isten országának az ellenségeid között a helye. Aki ezt nem szenvedheti, az nem Krisztus országára vágyik, hanem baráti körben akar üldögelni rózsák és liliomok között, nem gonoszok, hanem kegyesek társaságában. „Ő ti istenkáromlók, ti Krisztusnak árulói! Ha Krisztus is úgy tett volna, ahogy ti cselekedtek, ugyan ki juthatott volna valaha is üdvösségre?” (Luther)

„És széthintem őket a népek között, hogy a messze földeken is emlegessenek engem” (Zak. 10,9) A kereszténység Isten akarata szerint szétszórattott nép, magként elhíntve „a föld minden országában” (Móz. 28,25) Átok ez rajtuk, de ígéret is. Isten népének messze földeken, hitetlenek között kell élnie, ám Isten országának magjává lesz az egész világon.

„És egybegyűjtöm őket, mert megszábadítom őket, hogy...visszatérjenek.” (Zak. 10 8-9) Mikor fog ez valóra válni? Valóra vált Jézus Krisztusban, aki meghalt, hogy „az Istennek elszéledt gyermekeit egybegyűjtse” (Jn11,52), s láthatóan valóra válik majd az idők végén, amikor Isten angyalai „egybegyűjtik az ő választottait a négy szelék felől, az ég egyik végétől a másik végéig” (Mt. 24,31) Isten népe addig szétszórásban marad. Csak Jézus Krisztus tartja őket össze, csak a róla való megemlékezésben váltak eggyé hitetlenek között, messze földeken széthintve is.

A Krisztus halála és az ítélet napja közötti időszakban csak a végső dolgok kegyelmi megelőlegezéseként történhet meg, hogy keresztények már itt e földön látható közösségben élnek egymással. Isten kegyelméből történhet, hogy egy gyülekezet ebben a világban látható módon összegyűjön Isten igéje és a sákramentum körül.

Nem minden keresztény részesül ebben az ajándékban. A rabok, a betegek, a szétszórásban magukra hagyottak, az evangéliumot pogány földön hirdető – ezek mind egyedül vannak. Ők tudják igazán, hogy a láthatóközösség: kegyelmi ajándék. Ők imádkoznak így a zsoltárossal: „a sokasággal vonulnék, s ujjongó örömmel és hálaadással járulnék Isten házához az ünneplők tömegében” (Zsolt 42,5) Mégis egyedül maradnak, messze földeken Isten akaratóból széthintett magként. De ami nem jut nekik osztályrészül az érzékelhető valóságban, annál mélyebben élük át a valóságban, annál mélyebben élük át a hit által. Így ünnepli János, az Úr száműzött tanítványa Patmosz szigetének magányában a mennyi istentisztelet az Úr gyülekezetével együtt „lélekben... az Úrnak napján” (Jel1,10). Látja a hét gyertyatartót (ezek a gyülekezetek), a hét csillagot (ezek a gyülekezetek angyalai), s középpött, mindenek fölött: az Emberfiát, Jézus Krisztust, a feltámadás dicsőségében. Ő erősíti és vigasztalja meg Jánost Igéje által. Ez az a mennyi közösség, melyben Ura feltámadása napján a száműzött részt vesz.

Más keresztények testi jelenléte kimeríthetetlen öröm és erőforrás a hívőnek. Életének utolsó napjaiban Pál apostol nagy vágyakozással hívja magához a fogságba Timóteust, igaz fiát a hitben (1 Tim. 1,2), hogy viszontlássza és magánál tartsa. Nem felejtette el, hogy legutóbbi találkozásukkor Timóteus könnyek között búcsúzott el tőle (2Tim 1,4). Pál a thesszalonikabeli gyülekezetnek írja: „éjjel-nappal nagy buzgón esedezünk, hogy megláthassuk a ti orcákat” (1 Thessz. 3,10). Az idős János is tudja, hogy az övéi miatt érzett öröme csak akkor lesz teljes, ha meglátogatja őket, és szemtől szemben beszélhet velük, nem pedig csak „papirossal és tintával” (2 Jn. 12). Nem szégyen, nem a testhez való ragaszkodás, ha a hívő más keresztények látására vágyik. Isten testet adott az embernek, Isten Fia testben jelent meg érettünk a földön, testben támadt föl, testben vesszük az Úr Krisztust az úrvacsora szentségében, s a holtak feltámadásával Isten lelki-testi teremtményeinek tökéletes közössége fog megvalósulni. Testvérenek testi jelenléte miatt ezért dicséri a hívő a Teremtőt, a Megbocsátót és a Megváltót, az Atya, Fiú, Szentlélek Istent. A rab, a beteg, a szétszórásban elhagyatottan élő, a Szentháromság Isten jelenlétének kegyelméből adatott megfogható jelét ismerheti föl a keresztény testvér jelenlétében. Az elha-

gyatottságban a látogató és a meglátogatott egyaránt a testileg jelenlévő Krisztusra ismer a másokban. Úgy találkoznak, s úgy fogadják egymást, miként az Úrral találkozik az ember: Isteni félelemmel, alázattal és örömmel. Az áldást az Úr Jézus Krisztus áldásaként veszik egymástól. S ha egyetlen testvéri találkozásban ennyi üdv rejlik, milyen kimeríthetetlen gazdagság tárul föl azok előtt, akiket Isten arra méltat, hogy más keresztényekkel mindennapos életközösségben éljenek! Igaz, hogy amit Isten kimondhatatlan kegyelmeként becsül az elhagyatott, azt a mindennap megajándékozottak könnyen semmibe veszik és megtagadják. Könnyen elfeledjük, hogy a keresztény testvérek közösségét Isten kegyelmi ajándékként adja az Ő gazdagságából, de bármikor meg is vonhatja tőlünk. Lehet, hogy kis idő választ el az elhagyatottságtól. Ezért, ha a mai napig közösségben élhetünk más keresztényekkel, áldjuk Istent szívünk mélyéből, adjunk hálát térden állva, s ne feledjük: kegyelem, csakis kegyelem, ha még ma is keresztény testvéreink társaságában élhetünk.

Isten kinek-kinek más és más mértékben adományozza a látható közösség ajándékait. A szétszórásban vigasztalást jelent egy keresztény testvér rövid látogatása, a közös ima, a testvéri áldás, sőt, egy keresztény kéz írta levél is. Pál apostol is e közösség jeleként írta saját kezével az üdvözlést leveleinek végére. Mások az istentisztelet vasárnaponkénti közösségét kapják ajándékba. Megint mások családjuk közösségében élhetnek keresztény életet. Fiala teológusok lelkésszé avatásuk előtt részesülnek bizonyos ideig a testvéreikkel élt közösségi élet ajándékában. Napjainkban a gyülekezet komoly tagjai kezdenek vágyat érezni arra, hogy szabadságuk egy részét más keresztényekkel együtt az Ige közösségében töltsék. A közösségi életet a mai keresztények ismét annak a rendkívüli kegyelmi ajándéknak tekintik, ami valósággal is: a keresztény életben váratlanul nyíló „rózsák és liliomok” ajándékának. (Luther)

A keresztény közösség olyan közösség, amely Jézus Krisztus által és Jézus Krisztusban áll fenn. Se több, se kevesebb nem lehet ennél. A keresztény közösség - a röpke, egyszeri találkozástól a sokéves, mindennapos együttlétig - csak ebben áll. Csakis Krisztus által, csakis Krisztusban tartozunk egymáshoz.

Szarka Éva

„Ideje van a szétszórásnak és ideje van a kövek összerakásának”

Prédikátor 3, 5.

A Prédikátor könyvének idézete kifejező mottója az első Magyar Evangélikus Konferenciának, amely 2006. október 13-14. között volt Orosházán.

Egy kis lelkes csapat indult el a Fejér – Komáromi Egyházmegyéből, bakonycsérnyei, sári, sárbogárdi és nagyvelegi testvérekkel, hogy mi is részt vehessünk ezen a jeles találkozón. Sok gondolat, elképzelés, várakozás volt bennünk az odafelé vezető úton. Hová is megyünk? Mi is lesz itt egyáltalán?

Úgy hiszem, minden reményünket és elképzelésünket meghaladta az az élményáradat, amelyben részünk lehetett.

Először lehettünk együtt határon-inneni és határon-túli magyar evangélikusokként. Először adatott lehetőség arra, hogy egymást meghallgassuk, egymásra őszintén odafigyeljünk, és először beszélhetett minden résztvevő igazán őszintén és félelem nélkül magyar evangélikus identitásának megéléséről, mindennapjairól, örömeiről és nehézségeiről.

Megfogalmazódott az a vágy, hogy a történelmünk során kényszerűségből széttöredezett, elválasztott, vagy a Prédikátor könyvének szavával élve szétszóratt kövek, mint összeillő, összetartozó mozaikdarabok újra összerakódjanak, újra összetartozásukat kifejezzék, és megerősítsék. Megerősítették a szétszórta kövek azt a szándékukat, hogy intenzívebb, mélyebb, szorosabb, kölcsönösen vállalt, élő kapcsolat szülessen az egy templom épületéhez tartozó kövek között, a magyar evangélikusság között.

Minden momentuma és mozzanata a konferenciának ezt a szándékot tükrözte, akár a pénteki ünnepi nyitó istentisztelet, vagy a szombati előadások, a művészi színvonalú irodalmi, zenei, táncos produkciók és a különböző helyekről érkezett magyar evangélikusok bemutatkozásai, vallomásai. Szinte minden helyről érkeztek magyar evangélikusok: Erdélyből, Szlovákiából, Ausztriából, a Nyugat Európai magyar gyülekezetekből, Skandináviából, Kanadából és az USA-ból, valamint minden hazai egyházmegye küldöttsége képviselte magát.

Mind átéltük: egy a gyökerünk, hiszen Krisztus vére köt minket össze, egy a felekezeti gyökerünk, hiszen egy egyháztörzshöz tartozunk, és közös a nyelvi gyökerünk is, hiszen egy az anyanyelvünk, egy a történelmünk, népszokásaink, művészetünk, irodalmunk, lelki habitusunk. Valóban átértük, hogy testvérek vagyunk! A széttört puzzle darabkák, ahogyan a konferencia jelvénye is mutatja, újra összeilleszkednek, újra a helyükre kerülhetnek. Mert „Meg van az ideje a kövek összerakásának is”, és ez a folyamat erősödhetett fel a Magyar Evangélikus Konferenciával, amelynek mi is részesei lehettünk.

Magyar Evangélikus Egyházunk példává lehet ebben a kusza, zavaros, sok ellentétet szító mai világunkban, sokak elvesztett hitét visszaadhatja, akik csalódtak bennünk, amikor december 6-án félelemből, gyávaságból és tudatlanságból megtagadtuk a határon túli magyaroktól, a testvéreinktől a kézfogás lehetőségét. Most talán egy lépést tettünk azért, hogy ezek a sebek enyhüljenek, gyógyuljanak, s valóban egyszer majd megtörténjen ez az elmaradt kézfogás. „Mert meg van az ideje a kövek összerakásának is.” Adja Isten, hogy ki – ki odahaza, környezetében ennek szellemében éljen és dolgozzon, hogy ne csak szép beszéd és emelkedett gondolat maradjon abból, ami itt történt velünk, aminek mi is részeseivé lettünk, hanem aprópenzre váltott hétköznapi valóság.

Bajusz né Orodán Krisztina, lelkész Nagyveleg

Bemutakozik új óvónőnk

Nevem Simonfay Eszter, 1975. október 12-én születtem Budapesten, egy evangélikus családban negyedik gyermekként. Édesapám Simonfay Ferenc, aki 2003-ig evangélikus lelkészként szolgált, többek között a környékbeli Bokodon is. Édesanyám Milán Klára, aki nyugdíjba vonulásáig gyógyszerügyi asszisztensként dolgozott.

Általános iskolai tanulmányaimat Komárom-Esztergom Megyében, Bokod községben folytattam. Konfirmálásom is itt történt, 14 éves koromban. Édesapám nyugdíjba vonulása után egy Pestmegyei faluba, Mendére költöztünk, 1990-ben. Gimnáziumi éveimet, 1990-94 között, a Budapesti Evangélikus Gimnáziumban töltöttem (Fasor). A középiskolai évek alatt erősödött meg bennem az óvónői pálya iránti elhivatottság. Ebben az elképzelésben erősített meg, a hét éven át Mendén végzett cserkész munkám is. Ezt követően jelentkeztem Zsámbékra, a Katolikus Tanítóképző Főiskolára, ahol 1998-ban kaptam meg az óvodapedagógusi diplomámat. Az 1999-es évet Németországban töltöttem nyelvtanulás céljából, majd hazaérkezve sikeres nyelvvizsgát tettem. Mivel a jövőben a hittanoktatást is szerettem volna minél felkészültebben végezni, ezért jelentkeztem az Evangélikus Hittudományi Egyetemre, ahol 2004-ben végeztem, mint hittanár.

Tanulmányaimat követően óvónői munkámat 1999-ben, Budapesten, egy XVII. kerületi önkormányzati óvodában kezdtem meg, ahol két évet töltöttem. Mivel eredeti elképzelésem szerint keresztyén óvodában szerettem volna dolgozni, ahol keresztyén gondolkodásomat, hitemet szabadon gyakorolhatom és hittant is taníthatok, ezért jelentkeztem a várpalotai Evangélikus Keresztyén Óvodába. Nagy örömmre itt lehetőséget kaptam hittanfoglalkozások tartására és a németországi testvéróvodai kapcsolatból adódóan, németnyelvű foglalkozásokat is tartottam. Meggyőződéseim, hogy a gyermekeket már óvodás korban, életkoruknak megfelelő módon kell elkezdni vezetni, Isten és Jézus Krisztus felé, megmutatva nekik, hogy Isten lényege a szeretet, aki őket szeretetből, szeretetre teremtette. Minden fáradságot megér, amikor látom csillogó szemeket, és ahogy tiszta gyermeki hitük nyiladozik, növekszik. Nagyon jó megtapasztalni, ahogy ami Mennyei Atyánk munkálkodik a gyermekek szívében.

Az országos szakmai programokon és pedagógus csendesnapok rendezvényei során ismerkedtem meg a helyi óvodapedagógusokkal és nyerhettem bepillantást az itt zajló óvodai életbe. Mind az itt folyó pedagógiai munka, mint pedig a kollégák kedvessége, nyitottsága már akkor is pozitív benyomást keltett bennem, ami nagyban befolyásolta azon döntésem, hogy ide jelentkeztem. Szívesen jöttem Bakonycsérnyére azért is, mert a gyermekkorom szép emlékeit idéző vértessaljai Bokod hangulatát kelti bennem.

Nagyon kedves fogadtatásban részesültem mind az óvoda dolgozóitól, mind a gyülekezet tagjaitól, amit ezúton is szeretnék mindenkinek nagyon megköszönni.

Simonfay Eszter

ALKALMAINK**Istentisztelet:**

Minden vasárnap Súron 9.00-kor, Bakonycsernyén 10.30-kor. Minden hónap első vasárnapján úrvacsora.

Szórvány istentisztelet:

Minden hónap első vasárnapján:

Bodajkon 15.00, Ácsteszerén 16.30-kor.

Minden hónap második vasárnapján Mecséren 15.00

Bibliaórák:

Hétfőn a Béke-telepen 16.30-kor

Kedden Súron 17.00-tól

Csütörtökön a gyülekezeti házban 17.00

Énekkari próba:

Csütörtökön a gyülekezeti házban 18.00

ÜNNEPI ALKALMAINK:**Reformációi istentisztelet**

Október 31-én Súron 9.00-kor; Bakonycsernyén 10.30-kor

Temetői szolgálatok:

November 01. Véhonyi temető 10.00 óra;

Súr evangélikus temető: 14.00;

Bakonycsernye köztemető: 15.00.

IFJÚSÁGI ISTENTISZTELET LESZ NOVEMBER 12-ÉN SÚRON,
9 ÓRAKOR, BAKONYCSERNYÉN 10.30-KOR A SOPRONI
BERZSENYI DÁNIEL EVANGÉLIKUS GIMNÁZIUM ÉS LÍCEUM
DIÁKJAINAK SZOLGÁLATÁVAL.
IGÉT HIRDET MESTERHÁZI BALÁZS ISKOLALELKÉSZ.

Családi istentiszteletek:

November 19, december 3, január 21, február 18, április 01. Virágvasárnap,
május 06. Anyák napja, június 17-én tanévzáró.

Konfirmációi tábor:

2007. április 02-től

Konfirmáció:

Súron: 2007. május 13-án

Bakonycsernyén 2007. május 20-án

ELÉRHETŐSÉGEINK

Tisztség	Név	Cím	Telefon
Lelkeszi hivatal		Dózsa u. 1	22/592-001
Esperes	Szarka István	Dózsa u. 1	20/981 5923
Lelkész	Szarka Éva	Dózsa u. 1	20/824 2463
Felügyelő	Csernyin Sándor	Dózsa u. 7	22/413-076
Másodfelügyelő	Kadlecsek István	Táncsics u. 28	22/413-173
Másodgondnok	Boros Lajos	Erdősor u.	22/413-064
Másodgondnok	Benis János	Rákóczi u. 27	20/335 0022
Pénztáros	Szabó Jánosné	József A. u. 7	22/413 325
Jegyző	Győző Árpádné	Kurucz u.	22/413-118
Egyházi munkás	Kovács Józsefné	Táncsics u. 2	22/413-221
Evangélikus óvoda		Rákóczi u. 138	22/413-024
Óvodavezető	Osgyán Gáborné	Petőfi u. 17/a	22/413-279
Gazdasági vezető	Csizmadia Árpádné	Táncsics u. 18	22/413-079
Egyházunk bankszámlaszáma		58000119-10000795	

Adománygyűjtő akció! Az új gyülekezeti termünk és óvodánk megépítése érdekében adománygyűjtést szervezünk. Az építkezéshez szükséges pályázati önrészt „téglaanyagok” kibocsátásával kívánjuk elősegíteni. Az adományokat gyülekezetünk kerámia plakettekkel köszöni meg. Az alkotásokat Ángyán Csilla a népművészet ifjú mestere készítette. A támogatás felajánlható, az ALBA Takarékszövetkezet bakonycsernyei fiókjában, Evangélikus Óvodában és a Lelkeszi Hivatalban.

FELHÍVÁS

Felhívjuk kedves gyülekezeti tagjaink figyelmét, hogy a kényelmesebb ügyintézés érdekében lehetőségük van egyházfenntartói járulékkuk, adományuk befizetésére az ALBA Takarékszövetkezet bakonycsernyei fiókjában is.

Az egyházfenntartói járulék mértéke:

az éves nettó jövedelem 1%-a, vagy ha ez nem vállalható a presbitérium által meghatározott minimális összeg:

4000 Ft nyugdíjasok,

5500 Ft a dolgozók részére.

Gyülekezet presbitériuma

ANYAKÖNYVI HÍREK**A KERESZTSÉG SZENTSÉGÉBEN
RÉSZESÜLTEK:**

- ✠ **Kadlecsek Árpádné** (Felnőtt)
- ✠ **Nyevrikel Ádám** Nyevrikel Mihály és Tóth Zsuzsanna,
- ✠ **Osgyán Dávid** Osgyán Zoltán és Kovács Gabriella,
- ✠ **Fábián Judit** (Felnőtt),
- ✠ **Czene Máté** Czene János és Dezső Krisztina,
- ✠ **Kis Réka. Kis Blanka** Kis József és Varga Alexandra,
- ✠ **Vámosi Ramóna** Vámosi József és Szmolai Szilvia,
- ✠ **Szilágyi Ferenc** Szilágyi Ferenc és Semperger Angéla,
- ✠ **Boros Bianka** Boros Tamás és Kalincsak Márta gyermeke

HÁZASSÁGOT KÖTÖTT:

- ♥ **Bencz Imre – Trenka Zsuzsanna**
- ♥ **Nagy István – Kakuk Zita**
- ♥ **Nyitray Ferenc – Cseh Zita**
- ♥ **Skrabák János – Troják Emília**

**A FELTÁMADÁS REMÉNYSÉGÉBEN
KÍSÉRTÜK UTOLSÓ FÖLDI ÚTJÁRA:**

- ✠ **Özv. Kirschner Istvánné** 92
- ✠ **Bajza Ferenc** 69
- ✠ **Siklósi Istvánné** 86
- ✠ **Szabó István** 68
- ✠ **Kadlecsek Mihályné** 91
- ✠ **Kuti Mihály** 75
- ✠ **Bognár Istvánné** 53
- ✠ **Kátai Jánosné** 83
- ✠ **Vágó Tibor** 47
- ✠ **Szabó Józsefné** 82
- ✠ **Hullan Mihályné** 70
- ✠ **Svehlik Imréné** 32
- ✠ **Barka Gáborné** 77
- ✠ **Koczur Ferenc** testvérünket 87 éves korában.

Boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg, mert megnyugosznak fáradozásaikból, és cselekedeteik követik őket.

A Bakonycsernyei Evangélikus Egyházközség kiadványa
Bakonycsernye Dózsa Gy. u. 1
Tel: 22/592-001
Email: i.szarka@vnet.hu
Felelős kiadó: Szarka István lelkész
Számítógépes szerkesztés: Csernyin Sándor
Email: csernyin@freemail.hu
Web cím: <http://bakonycsernye.lutheran.hu>